

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/149/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200387
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200387.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu PV Tekovské Nemce, s.r.o., so sídlom Mrziarenská 6, 821 08 Bratislava, IČO: 45 320 748, právne zastúpený Mgr. Andrejom Maarom, advokátom, so sídlom Dunajská 6, 811 08 Bratislava, proti žalovanej Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, o preskúmanie zákonnosti podaní žalovanej por. č. 659, č. zmluvy 292 zo dňa 08.01.2015 a por. č. 659, č. zmluvy 292 zo dňa 26.01.2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/87/2015-21 zo dňa 20. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/87/2015-21 zo dňa 20. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 103 a § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konanie ohľadne návrhu na zrušenie rozhodnutí žalovanej zastavil z dôvodu neodstrániteľnej prekážky konania, ktorou je absencia akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že žalobca žiadal zrušiť podania žalovanej zo dňa 08.01.2015 a dňa 26.01.2015. Tieto podania vydal prevádzkovateľ distribučnej sústavy, ktorý v zmysle § 3 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike je osoba, ktorá má povolenie na distribúciu elektriny na časti vymedzeného územia. Podľa názoru krajského súdu žalovaná však nie je orgánom štátnej správy na úseku energetiky, keďže v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. štátnu správu v energetike vykonáva ministerstvo, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví a Slovenská obchodná inšpekcia.

S poukazom na uvedené krajský súd dodal, že orgány verejnej správy možno rozdeliť na orgány verejnej správy, na ktoré sa vzťahuje výlučne Správny poriadok, orgány, na ktoré sa vzťahuje Správny poriadok,

ale aj osobitný procesný postup uvedený v konkrétnej hmotnoprávnej norme a orgány, ktoré procesné pravidlá majú upravené osobitne v plnom rozsahu. Rozhodnutiami správnych orgánov sa preto rozumie predovšetkým rozhodnutia vydané v správnom konaní, rozhodnutia vydané podľa osobitných procesných predpisov a niektoré rozhodnutia orgánov záujmovej samosprávy vydané v disciplinárnom konaní.

Z ustanovení Zákona o energetike vyplýva, že žalovaná ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy nie je orgánom štátnej správy na úseku energetiky. Žalovaná je obchodnou spoločnosťou založenou podľa Obchodného zákonníka, ktorej hlavným predmetom podnikania je distribúcia elektriny. Podľa výpisu z obchodného registra má žalovaná ďalej oprávnenie na montáž a opravy meracej a regulačnej techniky, projektovanie elektrických zariadení, poradenskú činnosť v energetike, inžinierske činnosti a súvisiace technické poradenstvo, prenájom energetických zariadení, maloobchod v rozsahu voľných živností, veľkoobchod v rozsahu voľných živností, montáž, opravu výrobkov a zariadení priemyselnej elektroniky a výpočtovej techniky, demolačné, zemné práce, prípravné práce pre stavbu, spracovanie údajov, prenájom mechanizmov a mechanizačných prostriedkov, stavebných strojov a zariadení, vykonávanie mimoškolskej vzdelávacej činnosti, ubytovacie služby bez pohostinných činností, atď. Zákon o energetike č. 251/2012 Z.z. účinný od 01.09.2012 nepriznáva prevádzkovateľovi distribučnej sústavy unikátne postavenie právnickej osoby a rozhodne mu nepriznáva rozhodovacie právomoci ako právnickej osobe v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p.

Napadnuté „rozhodnutia“, ktorými žalovaná žalobcovi oznámila, že je zo zákona vylúčená možnosť zaradiť žalobcom prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny v kalendárnom roku 2015 do systému podpory v zmysle Zákona o podpore OZE a KVET, sú faktickým úkonom prevádzkovateľa distribučnej sústavy, pričom sa nejedná o rozhodnutia v zmysle individuálnych správnych aktov vydaných v správnom konaní tak, ako to má na mysli § 244 ods. 2 O.s.p.

Žalovaná teda nespĺňa pojmové znaky správneho orgánu, pretože zákon jej ako právnickej osobe, nezveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy. Svoju činnosť prevádzkovateľa distribučnej sústavy vykonáva žalovaná na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Keďže žalovaná nie je správnym orgánom v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p., nemožno jej podanie pod poradovým č. 659, č. zmluvy 292 zo dňa 08.01.2015 a podanie č. zmluvy 292 zo dňa 26.01.2015 subsumovať pod § 244 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia správneho orgánu vydané v správnom konaní ani v inom obdobnom procese pri výkone verejnej správy.

Pokiaľ žalobca v žalobe konštatoval, že žalovaná je správnym orgánom s preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy v zmysle § 17 zákona č. 309/2009 Z.z., krajský súd sa s týmto právnym názorom nestotožnil. V zmysle tohto zákonného ustanovenia na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Toto ustanovenie explicitne neuvádza, že orgánom štátnej správy na úseku energetiky je prevádzkovateľ distribučnej sústavy, ktorým je žalovaná. Ako už krajský súd uviedol, tento subjekt je subjektom súkromného (obchodného) práva, jedná sa o akciovú spoločnosť. Orgány štátnej správy, ktoré sú na úseku energetiky, explicitne stanovuje zákon č. 251/2012 Z.z. o energetike. Ten v § 88 ods. 1 vymedzuje štátne orgány, ktoré vykonávajú štátnu správu v energetike a medzi nimi sa žiaden prevádzkovateľ distribučnej sústavy, ktorým je i žalovaná, nenachádza. Zákon č. 309/2009 Z.z., na ktorý poukazuje žalobca ako na zákon, ktorý by mal žalovanú zakotvovať do pozície správneho orgánu, naopak, prevádzkovateľa distribučnej sústavy charakterizuje ako jeden zo subjektov, ktorý ako regulovaný subjekt má konkrétne práva a povinnosti v zmysle tohto zákona. Uvedené vyplýva napr. z § 5 zákona, podľa ktorého prevádzkovateľ distribučnej sústavy má konkrétne práva a povinnosti ako regulovaný subjekt a v žiadnom prípade nemá kompetencie ako správny orgán. Aj § 16 zákona, ktorý zakotvuje jednotlivé skutkové podstaty správnych deliktov, počíta so zodpovednostným subjektom-prevádzkovateľom distribučnej sústavy, ktorý sa môže dopustiť správneho deliktu a pojmovo je vylúčené, aby takýto subjekt bol zároveň i správnym orgánom.

Krajský súd konštatoval, že žalobca žiadal zrušiť úkony žalovanej, ktoré nie sú individuálnym správnym

aktom, čiže nie sú rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. Keďže neexistuje rozhodnutie, ktoré je možné postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. zrušiť, krajský súd postupoval podľa § 103 a 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a konanie ohľadne návrhu na zrušenie „rozhodnutí“ žalovanej zastavil z dôvodu neodstrániteľnej prekážky konania, ktorou je absencia akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Ďalej uviedol, že konanie nebolo možné zastaviť v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. (ak žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom), pretože toto ustanovenie by mohlo byť použité len vtedy, ak by rozhodnutie ako individuálny správny akt existovalo, t.j. bolo vydané, len by nemohlo byť predmetom prieskumu v rámci správneho súdnictva. V danom prípade však o takýto prípad nejde, pretože individuálny správny akt ako taký nebol vydaný.

V zmysle § 104 ods. 1 druhá veta O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. krajský súd postúpil vec Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, pretože z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca požaduje nápravu faktického stavu, ktorý vznikol po vydaní oznámenia žalovanej poradové č. 659, č. zmluvy 292 zo dňa 08.01.2015, ktorým prevádzkovateľ distribučnej sústavy odmietol zaradiť zariadenie prevádzkované žalobcom na výrobu elektriny v kalendárnom roku 2015 do systému podpory v zmysle Zákona o podpore OZE a KVET. Podľa § 9 ods. 1 písm. b) bod 5 zákona č. 250/2012 Z.z. orgánom oprávneným vykonávať kontrolu dodržiavania tohto zákona, všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie, osobitných predpisov (medzi ktorými je i zákon č. 251/2012 Z.z.), všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na vykonanie osobitných predpisov a právoplatných rozhodnutí úradu osobami, ktoré vykonávajú regulované činnosti (ktoré sú definované v § 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z.z.), je Úrad pre reguláciu sieťových odvetví. Tento orgán štátnej správy v oblasti energetiky je oprávnený v rámci kontroly regulovaného subjektu konať a rozhodnúť o tom, či žalovaná ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy postupovala v súlade so zákonom a právoplatnými rozhodnutiami úradu. Preto bolo potrebné podľa názoru krajského súdu vec postúpiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako úradu kompetentnému vykonať kontrolu vo vzťahu k postupu žalovanej pri vydaní žalobcom napadnutých oznámení.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutia žalovanej zo dňa 08.01.2015 a zo dňa 26.01.2015 zrušil. Nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, nakoľko podľa jeho názoru je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím v správnom konaní, pretože je to jediné rozhodnutie, ktorým zaniklo právo žalobcu na podporu zo štátneho rozpočtu upravenú v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore. Ide o prostriedky zo štátneho rozpočtu, na ktoré vzniká a zaniká právny nárok podľa zákona, nie o obchodno - právny nárok voči žalovanej. O zániku nároku na štátnu podporu rozhodla žalovaná podľa zákona. Žiadny iný štátny ani iný orgán o veci nerozhodol, preto je práve rozhodnutie žalovanej tým rozhodnutím, ktorým sa menia práva a povinnosti žalobcu.

Skutočnosť, že žalovaná je podnikateľom zapísaným do OR SR, nemá na skutočnosť, že žalovaná vydala rozhodnutie v správnom konaní žiaden vplyv. Je to jediné rozhodnutie, ktoré žalovaná vydala a ktorého obsahom je zánik práva žalobcu na podporu uvedenú v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore. Uvedené rozhodnutie žalovanej už nadobudlo účinnosť, nakoľko žalobca podporu uvedenú v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore v tomto roku nedostal.

Žalobca je názoru, že pokiaľ má rozhodnutie žalovanej takú právnu silu, že jeho právnym následkom je skutočnosť, že žalobca nedostal v tomto roku podporu uvedenú v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore, potom musí existovať možnosť žalobcu obrátiť sa v danej právnej veci na súd, nakoľko zákon nezveruje rozhodovanie o právoplatných a vykonateľných rozhodnutiach žalovanej inému orgánu. Proti rozhodnutiu žalovanej žalobca podal odvolanie, v ktorom namietal nedostatočné právne a vecné odôvodnenie rozhodnutia podľa súčasného právneho poriadku. Výsledkom odvolania bol list žalovanej z 26.01.2015, ktorý sa nedá vykladať inak ako rozhodnutie o odvolaní. Uvedeným postupom boli podľa

názoru žalobcu porušené jeho základné práva na spravodlivé konanie a zároveň ide o vadu, ktorá nepochybne spôsobila nezákonnosť rozhodnutia. Zastavenie konania považuje žalobca za arbitrárne rozhodnutie, ktoré mu upiera právo na súdnu ochranu.

Podľa názoru žalobcu je zrejmé, že uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko žalovaný nevyplatil žalobcovi podporu uvedenú v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore. List zo dňa 26.01.2015 je rozhodnutím žalovaného o odvolaní, žiadne iné konanie o odvolaní neprebíha. Skutočnosť, že žalovaný o odvolaní rozhodol sám, nemôže byť žalobcovi na škodu.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný je podľa § 17 Zákona o podpore považovaný za správny orgán a jeho stanovisko, voči ktorému smerovala žaloba vykazuje znaky konštitutívneho rozhodnutia v správnom konaní, nakoľko autoritatívne zasahuje a mení právnu situáciu žalobcu. Žalobca vytkol rozhodnutiu žalovaného chýbajúce formálne náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie krajského súdu o zastavení konania potvrdil v celom rozsahu. Vo vyjadrení uviedla, že nespĺňa pojmové znaky správneho orgánu, pretože nijakým spôsobom jej zákon nezveruje do kompetencie rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy. K vyjadreniu pripojila stanovisko Generálnej prokuratúry SR, z ktorého vyplýva záver, že žalovaná, ale ani iní prevádzkovatelia regionálnych distribučných sústav nie sú orgánmi verejnej správy a ich oznámenia (o nesplnení povinností podľa zákona o podpore) nie sú nijakými správnymi rozhodnutiami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p., rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 1 ods. 2 Správneho poriadku, správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v

oblasti verejnej správy.

Podľa § 3 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie v elektroenergetike prevádzkovateľom distribučnej sústavy osoba, ktorá má povolenie na distribúciu elektriny na časti vymedzeného územia.

Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z., štátnu správu v energetike vykonáva

- a) ministerstvo,
- b) úrad,
- c) Slovenská obchodná inšpekcia.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, najvyšší súd zistil, že žalovaná podaním zo dňa 08.01.2015 oznámila žalobcovi, že z dôvodu nesplnených zákonných povinností si nemôže uplatniť pre kalendárny rok 2015 právo na podporu podľa § 4 ods. 1 písm. b), písm. c) Zákona o podpore OZE a KVET.

Na odvolanie žalobcu voči podaniu žalovanej zo dňa 08.01.2015 žalovaná reagovala stanoviskom zo dňa 26.01.2015, v ktorom uviedla, že žalobcovo prevádzkové zariadenie na výrobu elektriny stratilo nárok na podporu podľa Zákona o podpore pre kalendárny rok 2015, a to z dôvodu, že si ako výrobca elektriny nesplnil zákonné povinnosti ustanovené v § 4 Zákona o podpore. Z dôvodu nesplnených zákonných povinností žalobcovi zaniklo pre kalendárny rok 2015 právo uplatniť si podporu podľa § 4 ods. 1 písm. b), písm. c) Zákona o podpore.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po preskúmaní veci má za to, že Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa rozhodol správne, keď konanie zastavil a vec postúpil Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol a odôvodnenie len dopĺňa na zdôraznenie správnosti.

Podľa správneho práva procesného orgány verejnej správy možno rozdeliť na

- orgány verejnej správy, na ktoré sa vzťahuje výlučne Správny poriadok,
- orgány, na ktoré sa vzťahuje Správny poriadok, ale aj osobitný procesný postup uvedený v konkrétnej hmotnoprávnej norme a
- orgány, ktoré procesné pravidlá majú upravené osobitne v plnom rozsahu.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa preto rozumejú predovšetkým:

- rozhodnutia vydané v správnom konaní,
- rozhodnutia vydané podľa osobitných procesných predpisov a
- niektoré rozhodnutia orgánov záujmovej samosprávy vydané v disciplinárnom konaní.

Žalovaná, ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy, je podľa § 3 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z.z. definovaná ako osoba, ktorá má povolenie na distribúciu elektriny na časti vymedzeného územia. Pri definícii prevádzkovateľa distribučnej sústavy zákon neuviedol jeho oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Tým, že zákon nezveril žalovanej rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, žalovaná nespĺňa pojmové znaky správneho orgánu.

S poukazom na § 88 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. odvolací súd dodáva, že žalovaná ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy nie je orgánom štátnej správy na úseku energetiky, nakoľko zákon na tomto úseku špecifikuje ako orgány štátnej správy iba ministerstvo, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví a Slovenskú obchodnú inšpekciu.

Z dôvodu, že žalovaná nie je správnym orgánom, v zmysle § 244 ods. 2 O. s. p. nie je možné jej podania

zo dňa 08.01.2015 a zo dňa 26.01.2015 považovať za rozhodnutia správneho orgánu vydané v správnom konaní podľa § 244 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd SR považuje za správne aj postúpenie veci Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, nakoľko tento úrad je oprávnený podľa zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v rámci kontroly regulovaného subjektu konať a rozhodnúť o tom, či žalovaná ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy postupovala v súlade so zákonom (§ 9 ods. 1 písm. b) bod 5 zákona č. 250/2012 Z.z.).

Najvyšší súd konštatuje, že námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, a preto ich vyhodnotil ako irelevantné.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.